

HORGAS BÉLA

Szénagyűjtő-dal

*Sem a tél, sem a szél,
sem a mélyben az éj,
a fehérben
a fekete pont,
sem a hús, sem a csont
nem vagyok én.*

*Asztal sarkát,
madaram hangját,
késpengét,
amit félnék,
szeretnék —
szénagyűjtő-gyűjtő
lehetek én.*

A hazatérő

*Nehezen ébred
teknőjében az alvó,
telefirkált
szemgolyója forog.
Elhízott állatok
esnek le
a falvédőkről,
hetéra-lepkék;
a hazatérő
hosszan áll
otthona küszöbén,
ez lenne hát?
Gomblyukában
liliomok szutyka,
fejében
bútortolatas,
megérkezik:
fakardokkal kiherélik,
nem is fáj.*

Embléma

*lángnyelvet fú
a hatlábú kutya
hetedik a farka
reggel a kakas
torkát át harap ja
hátán a szőr megdermed*

*a parancsot ki ad ja
a jelvényt föl ragaszt ja
a babért le arat ja*

*jelszavunk ez legyen
lángnyelvet fúvó
hatlábú fekete kutya*

*az ellenállókat
majd be kerít jük
és le terít jük
és egytől egyig*

Ötlet-dal

*ág roppan távozóban
nap kél fekete tóban
hegy és ház átellenben
s szél persze szél
ezüstszájával megijeszt*

*ötleteimet
ablakon túli éjszakámat
kertben matató áruhámát
sudár sorvégeket
a térdre bukókat
rojtjait az égnek
sem a kaptárt*

*sem a lépesmézet
nem marasztalom*

*a vágatást is elhagyom
el a töltéssel párhuzamos
lépteket*

*nem ülök vonatra
nem szállok hajóra
ez a legolcsóbb ötletem
tegnap reggel óta*

*s szél persze száll
ezüstszájú hal-forma
megetetem a tenyeremből*

G U T A I M A G D A

Francia kastély

*Egy oszlopnak támaszkodom,
s megfordul a terem mögöttem.
A naplemente lángba borítja
a vendégasztalt, mint egy ravatalt.*

*A kiterjesztett ajtószárnyakon
függöny vagy füst lebeg. De hol a trónszék?
Mindenki elmehetne még
a nyírott fák között, a parkon át.*

*A sötét falra díszes koronát
vetít a parázs a kandallóból.
Aztán eloltják a kandelábert.*

*Nem érkezett meg
a király.*